

ЗАСТОСУВАННЯ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМИ ВЗАЄМОВІДНОСИНАМИ УРЯДАМИ РОЗВИНЕНИХ КРАЇН СВІТУ

Представлено механізми державного управління економічними взаємовідносинами урядами Австрії, ФРН та Швейцарії.

Представлены механизмы государственного управления экономическими взаимоотношениями правительствами Австрии, ФРГ и Швейцарии.

Austrian, German and Swiss public administration mechanisms for economic cooperation were analyzed.

Постановка проблеми. Вивчення іноземного досвіду у сфері економічного співробітництва має ключове значення для подальшої успішної інтеграції України в світову економіку. Сучасна світова економіка вимагає від кожної держави розробки наукових основ державного регулювання економічного співробітництва на засадах підвищення відповідальності за прийняття державних рішень, урахування в зовнішньоекономічній політиці законів та закономірностей економічного розвитку, забезпечення гнучкості у процесах реагування на зміни в глобальному середовищі. Керуючись такими засадами, слід радикально реформувати стиль та методи державного управління, поєднувати тактику регулювання із розробкою стратегій та перспективних прогнозів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В сучасній науковій літературі більшу увагу приділено власне фінансово-економічному аспекту економічного співробітництва. Вітчизняними вченими досліджується перед усім зовнішньоекономічна діяльність. Слід відмітити роботи таких вчених як О. Гребельник, В. Козик, Л. Панкова, Іваницька О.М., А. і Н. Румянцевих, Ю. Рудяк, Л. Солошенко, А. Трусов, С. Філатов. Однак зазначені автори досліджують державне регулювання зовнішньоекономічною діяльністю з фінансово-економічної точки зору. Їх цікавлять такі механізми як тарифи, податки, платежі та порядок їх застосування.

Особливості формування та розвитку зовнішньоекономічної діяльності та міжнародних відносин України в період трансформаційних перетворень висвітлені у працях українських учених І.Бураковського, О.Власюка, В.Гейця, І.Грицяка, Ю.Козака, В.Ковалевського, В.Козика, Л.Панкової, Ю. Пахомова, А.Румянцева, Ф.Рут, С.Сьоміна, А.Філіпенка, О.Шниркова.

Постановка завдання:

- Представлення механізмів державного управління економічним співробітництвом розвинених країн світу;

– Аналіз діяльності зазначених механізмів.

Виклад основного матеріалу. На думку головного редактора авторитетного англійського щотижневика «Економіст» Міклсвейта Дж. державний апарат майже всюди є занадто великим, неефективним та марним. За розрахунками МВФ та ОЕСР в світі спостерігається загальна тенденція збільшення державних видатків. Серед 13 найрозвинутіших країн світу відсоток державних видатків від ВВП, починаючи з 1870 року, збільшився майже в 5 разів та становив в 2009 році 47,7%. Тільки за останнє десятиліття цей показник збільшився на 5%.

Крім того, наслідки світової фінансової кризи змусили задуматися відносно працевиданості не тільки представників бізнесу, але і керманічів світових держав. Внаслідок змін у світогляді основних платників податків, з огляду як раз на додаткове податкове навантаження у зв'язку із кризою, змінилися їх очікування щодо ролі держави в суспільному житті. На сьогодні приватний сектор вже не влаштовує формат відноси з державою керівник – підлеглий. Від держави сьогодні вимагається партнерський формат відносин, який включає в себе створення відповідних умов для належного функціонування приватного сектору.

Зважаючи вищезазначене, в розвинених країнах світу в сфері державного управління домінує принцип «мала держава – велике суспільство», за якого в суспільному житті основна роль належить саме суспільству у вигляді приватних компаній, громадських недержавних організацій, підприємницьких об'єднань тощо. Натомість роль держави зводиться лише до далекоглядного планування, підтримки суб'єктів приватного сектору, які належним чином виконують довірену ним роботу, та відповідно покарання суб'єктів, що зловживають довірою суспільства і держави.

З огляду на державно управлінський аспект даного дослідження нижче представлено головним чином приклади організаційних механізмів державного управління економічним співробітництвом.

Яскравим прикладом представленої взаємодії держави з суспільством у сфері економічного співробітництва є досвід Австрії.

Базисом для взаємодії бізнесу та влади в Австрії є вже згаданий вище механізм соціального партнерства. Цей механізм ґрунтується на співробітництві на рівних правах трьох, так званих, «соціальних китів»: влади, роботодавців та профсоюзів. Даний механізм є основоположним у відносинах в сфері політики, економіки, фінансів, соціальної політики тощо. Його метою є досягнення згоди в будь-яких соціально-економічних взаємовідносинах.

У сфері зовнішньоекономічних відносин владу представляє Федеральне міністерство економіки, сім'ї та молоді. Відповідно до «Федерального закону про кількість, сферу діяльності та організацію федеральних міністерств» до компетенції Федерального міністерства

економіки, сім'ї та молоді віднесено питання державної політики у сфері зовнішньоекономічної діяльності, зокрема:

- Опрацювання торговельних та економіко-політичних питань з іноземними державами та експортними кластерами, а також підготовка і проведення переговорів щодо укладання міждержавних угод у цій сфері, крім таких, що стосуються питань економічної інтеграції, Ради Європи, ОЕСР, Організації Об'єднаних Націй (включно з UNCTAD та ЕСЕ).

- Представлення інтересів Республіки Австрія з економічних питань в іноземних країнах та інших суб'єктах міжнародного права (крім Європейського Союзу та Європейських Співтовариств, ОЕСР та Організації Об'єднаних Націй (включно з UNCTAD та ЕСЕ), за винятком випадків, що підпадають під дію п. 65 розд. 1 Федерального закону про Конституцію Австрії.

- Питання австрійського представництва у Світовій Організації Торгівлі, у співпраці з Міністерством з європейських і міжнародних справ.

- Відносини з іншими австрійськими представництвами у співпраці з Міністерством з європейських і міжнародних справ.

- Питання економічної безпеки країни та координація економічного захисту.

- Запровадження системи моніторингу експорту для забезпечення мирного використання атомної енергії; обмеження обміну ядерними технологіями.

- Реалізація сучасної зовнішньоекономічної політики в епоху глобалізації.

- Створення оптимальних умов на зовнішніх ринках для австрійської економіки.

- Забезпечення євроінтеграційної складової зовнішньоекономічної політики

- Виконання функцій зовнішньоторговельної адміністрації.

У складі цієї державної установи знаходиться Секція І – Підприємства, в якій представлено підрозділ, що займається співробітництвом безпосередньо з палатами економіки. Крім того є управління з питань горизонтальної підприємницької політики, малого и середнього бізнесу, секторальної підприємницької політики та промисловості. Ключові для австрійської економіки галузі промисловості знайшли також своє відображення у відповідних підрозділах згаданої Секції, наприклад, машинобудування, електротехніка тощо.

Слід також зазначити і про механізм діалогу Федерального міністерства економіки, сім'ї та молоді з потенційним іноземними інвесторами. З цією метою в структурі міністерства створено Австрійське бізнес-агентство, яке надає на безоплатній основі професійні консультації для підприємств, що зацікавлені у веденні бізнесу в Австрії.

Роботодавців в цьому механізмі взаємодії представляють наступні організації:

- Федеральна палата економіки Австрії;
- Союз промисловців Австрії.

Обидві організації представляють інтереси роботодавців, з тією тільки різницею, що Союз промисловців Австрії (далі – СПА) є більш вузькою організацією, що представляє виключно інтереси промисловців. Це, в свою чергу, не заважає даній організації бути ефективним інструментом лобіювання інтересів її членів в органах влади, як Австрії, так і Європейського союзу. Слід зазначити, що кілі кість членів СПА перевищує 3 500 членів, які представляють різні галузі промисловості. СПА.

Структура організації складається з дев'яти земельних підрозділів, одного федерального, а також підрозділу у Брюсселі, у яких працюють як функціонери, що виконують свої обов'язки на громадських засадах, так і штатні працівники. В своїй структурі СПА має підрозділ, що займається міжнародними відносинами (питання СОТ, двостороння торгівля, східноєвропейська ініціатива та трансатлантичні зв'язки).

У своїй діяльності Союз промисловців робить значний наголос на представництві інтересів австрійської промисловості у структурах ЄС. Організація є членом Європейської спілки промисловців та роботодавців BUSINESS EUROPE.

Бюро СПА у Брюсселі з 1988 року підтримує робочі контакти з Європейським Союзом та його окремими інституціями.

На сьогодні близько 70% усіх політичних ініціатив та законодавчих актів, які торкаються промисловості, зароджуються у структурах ЄС. Завдяки завчасним і комплексним заходам з лобіювання СПА вдається ефективно відстоювати інтереси австрійського бізнесу на федеральному та європейському рівні.

Що стосується Федеральної палати економіки Австрії (далі – ФПЕА), то ця організація не є державною установою і має статус відомства на громадських засадах.

Згідно із законодавством країни членами палати мають бути всі компанії, фірми, підприємства та фізичні особи, які займаються виробничою діяльністю в Австрії. Фінансування діяльності ФПЕА здійснюється за рахунок коштів членів палати (членські внески, платежі за окремі послуги тощо).

Федеральна палата економіки Австрії має дочірні палати та філії у всіх дев'яти федеральних землях та у більшості великих і середніх міст країни. Філії та представництва ФПЕА функціонують також у ряді країн світу.

Основне завдання ФПЕА – це всебічне сприяння виробничій діяльності всіх членів палати та захист їх економічних інтересів в країні і поза її межами.

Структурно палата складається з великих відділів (організацій), кожний з яких займається окремими питаннями виробничої діяльності членів палати.

Одним з таких підрозділів ФПЕА є зовнішньоекономічний відділ. Зовнішньоекономічний відділ ФПЕА має у своєму складі підрозділи, що називаються рефератами. Кожний реферат забезпечує зовнішньоекономічну діяльність членів палати по окремій групі країн світу.

Реферати Зовнішньоекономічної організації ФПЕА не втручаються у справи компаній і фірм, які здійснюють експортно-імпортні операції, інші економічні види співробітництва з іноземними партнерами. Вони тільки забезпечують їх аналітично-інформаційними та довідковими матеріалами щодо можливостей співробітництва з іншими країнами, щодо законодавчих і нормативних актів і змін до них з питань зовнішньої торгівлі, організують економічні місії австрійських бізнесменів в інші країни, проведення ділових переговорів в Австрії між компаніями і фірмами, сприяють членам палати у питаннях підготовки і перепідготовки кадрів для зовнішньоекономічної діяльності тощо.

Для здійснення вказаних вище функцій рефератів зовнішньоекономічного відділу палати за кордоном ФПЕА делегує в інші країни своїх торгових представників. Офіційними торговими представництвами від Республіки Австрія за кордоном є бюро торговельних делегатів, які створюються і фінансуються Федеральною палатою економіки Австрії, а також підпорядковуються їм.

На даний час ФПЕА має за кордоном 84 таких бюро в 64 країнах світу, а в ряді країн створені бюро для окремих регіонів. ФПЕА має також постійне торговельне представництво при ЄС у м. Брюсселі.

Важливим інструментом у підтримці національного виробника на зовнішньому ринку виступає проект під назвою «Go international», що заснований спільною ініціативою Федерального міністерства економіки і праці Австрії та ФПЕА. Проект реалізується переважно в інформаційній (проведення цільових семінарів), презентаційній (бізнес-форумів, бізнес-турів) і консультативній сферах та ставить за мету, шляхом повного інформаційного забезпечення, проведення презентаційних заходів, маркетингових досліджень та надання консультативної допомоги, облегшити як вихід нових вітчизняних експортерів так і закріплення вже існуючих зовнішніх позицій на світовому ринку товарів, послуг та капіталу. Фонд проекту наповнюється за рахунок державного бюджету та Палати економіки Австрії на паритетній основі по 50 млн. євро. Фінансування направлено на реалізацію 32 програм «Go international», у т.ч.: з відкриття нових ринків, реалізації проектів у пріоритетних галузях (інфраструктура, енергетика, навколишнє середовище, тощо), розвиток нових технологій, фінансування 50% правового та податкового консультування при відкритті нових ринків за кордоном та ін.

Дещо іншим прикладом взаємодії влади та приватного сектору є німецький механізм підтримки національного експорту.

У всьому світі експортно-кредитні гарантії ФРН відомі під назвою Гермес-покриття. Гермес-покриття захищає експортерів від ризику неплатоспроможності. Експортно-кредитні гарантії федерального уряду пропонують широкий спектр можливостей забезпечення ризиків, які направлені перед усім на поставки та послуги до країн, що розвиваються.

Необхідність в державних експортних гарантіях протягом 60 років їх існування в процесі входу на нові важкодоступні ринки та утримання економічних зв'язків виправдала себе в повній мірі. Практично в кожній країні світу німецькі експортери можуть розраховувати на підтримку держави при вході на нові ринки та утриманні своїх позицій на старих.

Німецькі експортери та банки тільки за останні три роки отримали компенсаційні виплати від Федерального уряду за експортні операції забезпечені Гермес-покриттям у розмірі 621 млн. євро. Без цього покриття існування багатьох підприємств з обмеженими власними матеріальними ресурсами було б під загрозою. Неотримання платежу при сьогоднішніх невеличких сумах прибутку може призвести до справді скрутного становища.

Власне експорт на ринки з підвищеним рівнем ризику як також інвестиційні проекти за довгостроковими кредитами часто не можуть бути забезпечені виключно приватною ініціативою підприємців. Відповідно держава приходить на допомогу там, де приватне страхування не може запропонувати достатній рівень захисту. З цих причин всі західні розвинені країни, як також деякі країни, що розвиваються, розбудовують державні системи страхування вітчизняного експорту.

Федеративна Республіка Німеччини несе бюджетно-правову відповідальність у разі настання страхового випадку за експортною операцією. Держава приймає рішення стосовно політики страхового покриття та взяття на себе експортних гарантій в спеціально створеному Міжвідомчому комітеті (ІМА). До складу Міжвідомчого комітету (далі – Комітет) входять три типи учасників: міністерства, уповноважені та експерти. До федеральних міністерств, що беруть участь в роботі Комітету, належать Федеральне міністерство економіки і технологій, Федеральне міністерство фінансів, Федеральне міністерство закордонних справ та Федеральне міністерство економічного співробітництва і розвитку.

Уповноваженими у комітеті є партнерські компанії Euler Hermes Kreditversicherung-AG та PricewaterhouseCoopers Aktiengesellschaft Wirtschaftsprüfungsgesellschaft. Слід зазначити, що обидві компанії були уповноважені до ведення діяльності з надання експортно-кредитних гарантій в 1949 році. У зв'язку з тим, що Euler Hermes належить керівна роль у партнерстві, в економіці з'явилося поняття власне Гермес-покриття. Протягом 60 років мандату в сфері експортного фінансування та

експортних гарантій обидві компанії є авторами низки нововведень у сфері.

Euler Hermes та PwC займаються вивченням заявок на експортно-кредитне страхування. Федеральне міністерство економіки і технологій, якому належить керівна роль в Комітеті, приймає рішення за згодою Федерального міністерства фінансів та за погодженням з Федеральним міністерством закордонних справ та Федеральним міністерством економічного співробітництва та розвитку стосовно взяття експортно-кредитних гарантій.

Також до роботи комітету залучаються експертні установи: представники зовнішньої економіки, KfW IPEX-Bank GmbH, Експортно-кредитне товариство з обмеженою відповідальністю, Федеральне казначейство.

Під головуванням Федерального міністерства економіки і розвитку причетними міністерствами вирішуються основоположні питання, що визначають рамки Гермес-покриття. Мова йде про політику покриття, яка визначає специфічні передумови надання експортних гарантій для більше ніж 250 країн світу. Крім того Комітет формує систему покриття як і різні форми забезпечення з метою максимально наближеного до практики та гнучкого реагування на нові виклики експортної економіки.

Зустрічі Комітету відбуваються кожні чотири тижні в Берліні. Завдяки тому, що в засіданнях комітету приймають участь не лише представники згаданих чотирьох міністерств, але і з правом дорадчого голосу уповноважені компанії та експерти зі сфер економіки, банків та фінансів, зовнішньоекономічної діяльності, рішення Комітету є максимально наближені до практики.

Засідання комітету виглядають наступним чином. Перед початком самого засідання експерти отримують можливість під час так званої «години читання» обмінятися думками стосовно конкретних підприємств. Перша частина засідання Комітету відбувається за участі експертів та називається S-зустріч. У більшості випадків відбуваються консультації представників міністерств, уповноважених та експертів стосовно надання експортних гарантій за конкретними заявками. Рішення ж стосовно надання Гермес-покриття приймається виключно представниками федеральних міністерств.

Після невеличкої паузи Комітет знову збирається на так звану R-зустріч, в якій приймають участь представники відомств та уповноважених. В ході цієї зустрічі обговорюються питання, що мають ключове значення. Уповноважені представляють конкретні заявки після їх попереднього опрацювання. У випадку коли всі вимоги виконані, Комітет дає згоду щодо надання заявникові експортного покриття. Рішення Комітету має ключове значення для підприємства, коли переговори щодо укладання контракту ще не завершено.

В ході засідання Комітету ведеться протокол, в якому відображається перебіг засідання та прийняті рішення. Важливі рішення стосовно політики покриття та змін щодо продуктів страхування та рамкових умов публікуються в спеціальному виданні.

Успіх експортно-кредитного страхування не в останню чергу залежить від ефективної організаційної структури. З одного боку Федеральний уряд за допомогою Комітету визначає гарантійні пропозиції, встановлює політику покриття для країн-замовників та приймає рішення стосовно великих підприємств. З іншого боку механізм підтримки реалізується приватним підприємством, що має багатолітній досвід в сфері державних експортно-кредитних гарантій. Таке співробітництво має наслідком практичні рішення, що відповідають потребам конкретної ситуації.

Найкращим підтвердженням економічної ефективності механізму експортного кредитування є його допоміжна роль у боротьбі зі світовою фінансовою кризою.

В 2008-2009 роках експортоорієнтовні підприємства опинилися в скрутному становищі, що в свою чергу призвело до росту попиту на державне забезпечення експортних операцій. Завдяки своїй стабільності та вжитим заходам уряду з огляду на фінансову ситуацію в світі експортні гарантії залишились надійним інструментом підтримки. Їх антициклічна дія призвела до стабілізації зовнішньоторговельних відносин, зміцнила конкурентну позицію німецьких підприємств та забезпечила робочі місця в Німеччині.

Останнім прикладом ефективного управління в зовнішньоекономічній сфері, що безперечно заслуговує на увагу, є швейцарський механізм державного управління економічним співробітництвом. Специфіка цього механізму ґрунтується на особливостях державного устрою Швейцарії. З огляду на нейтралітет Швейцарії як раз двосторонні відносини з іншими країнами світу відіграють важливу роль в її зовнішньоекономічній політиці.

Швейцарська зовнішньоекономічна політика ґрунтується на трьох основних елементах:

- доступ до іноземних ринків та міжнародне регулювання;
- швейцарська внутрішня ринкова політика;
- сприяння економічному розвитку в партнерських країнах.

Провідні ролі в швейцарському механізмі державного управління економічним співробітництвом належать Федеральному департаменту народного господарства, до складу якого входить Державний секретаріат з питань економіки (SECO), Підприємницькій Спільноті Швейцарії Osec та Швейцарському страховому агентству експортних ризиків.

Діяльність Державного секретаріату з питань економіки та Швейцарського страхового агентства не виділяються чимось особливим серед їх аналогів в Австрії та Німеччині представлених вище.

Натомість на окрему увагу заслуговує Швейцарська програма сприяння імпорту (далі – SIPPO), яка реалізується Підприємницькою Спільнотою Швейцарії Osec (далі – Osec) за уповноваженням Державного секретаріату з питань економіки. Згадана програма допомагає малим та середнім підприємствам країн з перехідною економікою та тих, що розвиваються отримати доступ до ринків Швейцарії та Європейського союзу шляхом надання інформації, проведення навчальних семінарів та інших подібних заходів. SIPPO також допомагає імпортерам з Швейцарії та ЄС знайти відповідних партнерів чи високоякісні продукти зі згаданих країн.

Програма має п'ять основних цілей:

- інформування імпортерів економіки Швейцарії та ЄС щодо нових ринкових ресурсів;
- зміцнення торговельних інституцій та підприємницьких асоціацій у процесі сприяння торгівлі;
- підвищення конкурентоздатності малих та середніх підприємств у вибраних країнах (Албанія, Боснія та Герцеговина, Колумбія, Єгипет, Гана, Індонезія, Йорданія, Косово, Чорногорія, Перу, Македонія, Сербія, Південна Африка, Україна, В'єтнам);
- розвиток виробничих та експортних навичок малих та середніх підприємств вибраних країн;
- встановлення якісних торговельних контактів між МСП країн з перехідною економікою та тих, що розвиваються з партнерами з Швейцарії та ЄС.

Крім того, для досягнення зазначених цілей програми Osec співпрацює з Центром сприяння імпорту з країн, що розвиваються Міністерства закордонних справ Королівства Нідерландів. Кількість реалізованих проектів становить 2598, новостворених робочих місць – 300, ці дані говорять самі за себе.

Представлений вище механізм управління економічним співробітництвом зайвий раз доводить можливість участі держави у розвитку економічного співробітництва не тільки шляхом вжиття таких механізмів державного регулювання зовнішньоекономічною діяльністю як тарифні, нетарифні чи паратарифні інструменти.

Висновки. Аналіз вибраних механізмів державного управління в сфері економічного співробітництва підтверджує зайвий раз ефективність принципу «мала держава – велике суспільство» також і в сфері економічного співробітництва. Користі такого стану речей є очевидними як для державного так і приватного секторів. У випадку взаємного партнерства бізнесу та держави, будь-яке покращення в сфері державного управління у вигляді кваліфікованих кадрів, зрозумілої регуляторної політики та ін. матиме наслідком збільшення продуктивності приватного сектору, а відповідно збільшення надходжень до державного бюджету.

Не є виключенням в даному випадку і економічне співробітництво, мало того, воно як раз і відіграє провідну роль у втіленні вищезазначених принципів у життя. В розвинених країнах світу зрозумілим є факт, що економіку держави будують конкретні підприємства. Відповідно економічне співробітництво також формують зв'язки конкретних підприємств. Функцією держави в цьому випадку має бути всляке сприяння для встановлення таких зв'язків та надання допомоги у разі виникнення потреби. Все це необхідно враховувати при розгляді механізмів державного управління економічним співробітництвом.

Використані інформаційні джерела:

1. Taming Leviathan: A special report on the future of the state: The Economist March 19th 2011, P. 4. – 18 p.
2. Bundesgesetz über die Zahl, den Wirkungsbereich und die Einrichtung der Bundesministerien (Bundesministeriengesetz 1986 – BMG) BGBl. Nr. 76/1986, in der Fassung der Bundesgesetze BGBl. I Nr. 3/2009 NR: GP XXIV IA 155/A AB 39 S. 11. BR: AB 8039 S. 764.
3. Jahresbericht 2010: Exportkreditgarantien der Bundesrepublik Deutschland. – Euler Hermes, 2011. – 100 с.
4. Balaster P., Bernhard E., Weber K. The strategic focus of Swiss foreign economic policy. – The Federal Council adopted the 2004 Foreign Economic Policy Report on January 12, 2005. – Graf Moll & Partner Corporate Publishing GmbH, Zurich. - 45 p.
5. Organisationsverordnung für das Eidgenössische Volkswirtschaftsdepartement (OV–EVD) vom 14. Juni 1999 (Stand am 1. Januar 2011) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.seco.admin.ch/org/01309/index.html?lang=de>.
6. Bundesgesetz über die Schweizerische Exportrisikoversicherung (Exportrisikoversicherungsgesetz, SERVG) vom 16. Dezember 2005 (Stand am 1. Januar 2007) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.serv-ch.com/en/about-us/legal-underpinnings/>.

Рецензент: Бакуменко В.Д., д.держ.упр., професор.

УДК 351.712

Тринчук С.В.,

аспірант Національного інституту стратегічних досліджень,
заступник голови Київського міського територіального відділення
Антимонопольного комітету України

ОЦІНКА СТАНУ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЕКТІВ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УКРАЇНІ

В статті наведено результати оцінки стану реалізації проектів державно-приватного партнерства (ДПП) в Україні. Визначено проблеми в системі управління процесом упровадження механізмів ДПП. Розроблено пропозиції щодо підвищення ефективності державних функцій в системі забезпечення партнерства держави та бізнесу.

В статтє приведены результатьы оцєнки состояннйя реалізацїи проектов госуларственнo частнoгo партнєрства (ГЧП) в Українє. Опредєленнo прoблемы в сїстємє управлєннйя прoцєссом внєдрєннйя механїзмoв ГЧП. Разрoбoтаны